

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. X. Reselluntur illi, qui ex certis Sacræ Scripturæ locis perperam
intellectis durationem huius Ordinis Carmelitici conantur euertere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

Prophetarum originem ducere, sæpe docet, ac re-
 petit, cui subscribunt Nicephorus *lib. 8. cap. 39.* *Niceph.*
 Sozomenus *lib. 1. cap. 11.* & Hieronymus ad Rusti- *Sozomen.*
 cum, & Paulinum, ergo si Ægyptij Ascetæ, siue *Hieron.*
 Monachi ab *Elia*, & *Elisao* ortum habuerunt, & hi
 præterea ab *Essenis* disciplinam suscepere viuendi,
 eorumq; successores extiterunt, necessario faten-
 dum erit, *Essenos* etiam ab *Elia*, & *Elisao*, siue *Filijs*
Prophetarum, eorum successoribus promanasse:
 quod præterea demonstrat nominis Ethymologia;
 nam licet demus *Essenos* à vitæ sanctitate esse nun-
 cupatos, quod voluit Chrysofomus *homilia 44.* in *Chrysof.*
 Acta Apostolorum, idque Philo in libro, cuius titu- *Philo.*
 lus est, *quod liber sit probus*: apertè significat, tamen
 si nominis Ethymologia attentè consideretur, *Es-*
senos, siue *Esseos*, vt alij volunt, ab *Elisao* potius di-
 ctos, quasi *Elisenos*, verius apparet, quæ denomina-
 tio placuit etiam doctissimo Henrico Enriquez,
 nostri temporis authori graui, ac perdocto in se-
 cundo Tomo *lib. 12. cap. 5.* in Glossa littera B.

CAPVT X.

*Refelluntur illi, qui ex certis S. Scriptura locis perpa-
 ram intellectis durationem huius Ordinis
 Carmelitani conantur euertere.*

Decimam obiectionem vt conuellam, præ-
 supponere oportet, inter alia pleraq; magni
 momenti priuilegia, quibus B. Virgo sa-
 crum Carmelitarum Ordinem cohonestauit, illud
 singulare esse, quod ex ipsius DEIPARÆ cœlesti
 oraculo Ordo hic in finem Mundi duraturus sit:
 etenim Philippus Macerius, & Ioannes Fauentinus *Philippus,*
 in *vita S. Petri Thoma* huius Religionis obseruan- *Macer.*
 tissimi Professoris, affirmant, quod, illo à Beatissi- *Ioan. Fa-*
 ma Virgine postulante, vt suum conseruaret Ordi- *uentinus,*
 nem, Marianum oraculum responderit: *Vsque in fi-*
nem Mundi, Petre, Religio Carmelitarum perman-
bit.

bit. Nam Elias illius institutor, Filio meo apprensus, in transfiguratione id etiam postulavit, & impetravit. Congruentem autem huius durationis eam crederem esse rationem, quod huius antiquissimæ Religionis author Elias adhuc viuat, vt multæ sacræ

Malach. 4. Scripturæ testimonia comprobant Malach. 4. Et Eccles. 44. clesiast. 44. & 48. Apocal. 11. & Matth. 17. venturusq; sit in fine Mundi, vt Christi Ecclesiam defendat, & publicè contra Anti-Christum, à quo est in-

Apoc. 11. terficiendus, prædicationis vocem exaltet: rationi ergo consonum est, vt huius Religionis alumni,

Carmeli- tanquam legitimi Elia filij, in aduentum eius con-
ta associa- seruentur, vt pariter cum illo sub tanti Ducis vexil-
ti S. Elia lo, contra Anti-Christum acriter dimicent, fideles
pugnabūt doceant, debiles confirmet, ac tandem Christi
contra gloriam, & honorem tueantur.

Antichri- Deinde, nonne rationi consonum est, vt Religio
stum. alicuius tamdiu saltem duret, quamdiu durat pa-

tronus, & institutor illius? Si ergo huius Religionis parens Elias adhuc viuit, viuetq; vsque in mundi finem, vt sacra testantur eloquia, congruit sanè sacrum hunc Ordinem vsque in Mundi finem durare. Quare in alumnos huius sacræ Religionis, qui & à Rechabitis originem trahunt, ad amulsum mihi

Hierē. 35. conuenire videntur verba Hieremiæ 35. Domui autem Rechabitarum dixit Hieremias, hac dicit Dominus exercituum Deus Israel: Pro eo, quod obedistis præcepto Ionadab Patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ præcepi vobis, propterea hac dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab, filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus: Certè non defecit hactenus de stirpe Elia, neque in posterum deficiet multiplex successor: etenim ab Elia raptu, vsque ad tempus primitiæ Ecclesiæ, continuata fuit per Prophetarum filios, aut per eos Religiosos, qui Esseni, vel Elissenii ab Eliseo appellati sunt, à quo tempore, vsq; ad annum 400. in quo fuit Ioan. Patriarcha

Hiero-

Hierosolymitanus, eadem via nunquam fuit interrupta: à tempore verò huius Patriarchæ, vsque ad *Aymericum* Patriarcham Antiochenum, qui fuit anno 1120. perduravit: quo tempore multa in Ægypto, & Syria fuere Cœnobia huius Religionis, quæ à summis Pontificibus *Leone IV. Adriano II. Leo IV. Stephano V. Ioanne X. & XI. Gregorio V. Sergio IV. Adriã. II. Alexandro II. & Gregorio VII.* fuerunt maximis *Steph. V. Ioan. X. Aymerico,* qui regulam, quam tradiderat *Ioannes & XI.* Patriarcha, è Græco in Latinum transferre curavit, *Greg. V.* vsque ad *S. Albertum* Patriarcham Hierosolymitanum, qui fuit anno 1171. etiam permansit. Is Regulam religiosis tradidit breuiorem quidem, sed perfectissimam & arctissimam. Sic mansit Religio vsque ad *Innocentium IV.* anno 1248. à quo petierunt Religiosi, vt in quibusdam mitigaret regulam: quod quidem factum fuit in quibusdam rebus parui momenti; mansit tamen in suo rigore: Hac vero ratione perseueravit vsque ad *Eugenium IV.* anno 1431. cum autem animaduernerent Religiosi, regulam *S. Alberti* esse asperrimam, & arctissimam, supplices rogarunt, vt eam temperaret: annuit ille, duravitq; hæc mitigatio in tota Religione vsque ad annum 1562. quo tempore adueniente singulari illo, ac stupendo diuinæ gratiæ prodigio, inclyta scilicet Virgine, ac viragine *B. THERESIA* ad pristinum illum ac rigidum statum omni ex parte reduxit.

Nec quidquam nocent huic sacre Religionis canini maledicentium latratus, qui quibusdam sacre Scripturæ locis perperam intellectis, durationem huius Ordinis in finem Mundi, in hunc modum lacerare moliantur; obiectant illud Hieremiæ: *Aspexi, & ecce Carmelus desertus, & omnes vrbes eius destructæ sunt.* At quis non videat hic sermonem esse non de Religione Carmeli, sed de Iudæa, quæ, vt ibi adnotat noster *Lyranus,* in Carmelo denominata

nominata est, eo quòd erat locus fertilis, & amœnus. Deinde sagittam aliam aduersus eandem mittunt, ex pharetra Amos depromptam, qui *cap. 1.* ait:

Amos 1.

Exsiccatus est vertex Carmeli: quasi vaticinari voluerit per hæc verba, exsiccandum, & extinguendum esse Ordinem Carmelitanum; sed & hoc ineptè dici, nemo tam mentis inops est, qui non agnoscat, nam ibi Propheta inter supplicia futura Populo Dei, commemorat Montem *Carmelum*, alioquin vberimum, & multis fontibus, & riuis affluentem, exsiccandum esse non in totum, sed secundum verticem, vt & verba præcedentia satis indicant: *Et luxerunt speciosa Pastorum, & exsiccatus est vertex Carmeli.* Ac tandem telum aliud ex *Isaia* conijciunt *cap. 37.* *Succidam saltum Carmeli,* quod impletum fuit, quando Saraceni *Carmelum* inuadentes, permultos habitatores eius extinxerunt: sed nec hæc obiectio quidquam prodest; primò,

Isai. 37.

nam verba illa, non sunt Dei, nec ad Religionem *Carmeli* diriguntur, sed sunt Regis Sennacherib, qui minabatur deprædaturum Montem *Carmelum*, in quo magna erat pecorum, copia ibi pascentium. Non obstante autem Saracenorum cruenta persecutione, Monachi *Carmeli* sine defensione defensi, sine munimine muniti, & in eremò, incolumes solius orationis, silentij, spei, pacis, & charitatis vallo constipati, cœlestem vitam agebant. Vnde *Isa.* postquam *cap. 32.* prædictæ persecutionis populi Dei meminerat, subdit hæc verba: *Et erit desertum in Carmelo, & Carmelus in saltum reputabitur; & habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in Carmelo sedebit. & erit apus iustitia pax, & cultus iustitia silentium, & securitas usque in sempiternum. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenti.*

Isa. 32.

Licet enim temporibus Iudaicarum captiuitatum esset desertum in *Carmelo*, ita vt in saltum vereretur; populus tamen monachorum illic commorantium

morantium faciebat in solitudine illa iudicium Dei, & seruabat in Carmelo iustitiam, de qua dictum est: *Iustitia iusti saluabit illum.* Ecce opus eorum erat pax, qua vnanimis ad inuicem, se diligentes, summa animi tranquillitate viuebant, & cultus iustitiæ erat silentium, quo vitabant multiloquia; & securitas, qua à corde fugabant inimicorum tam visibilibus, quam inuisibilibus pauorem omnem; ita erant in corde quieti, & securi, vt cor eorum non reprehenderet eos, & idè confidentes in Deo eos protegente, cuius beneplacita faciebant semper, non timebant millia populi circumdantis eos, quia Dominus cum illis erat: teste enim Sapiente Prouerbiorum *cap. 16. Cum placuerint Domino via* *Prou. 16.* *hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem.* Deus enim licet armet vniuersam creaturam ad vitionem inimicorum, amicorum autem suorum, neque permittit capitis capillum perire, atq; adeò cum transeunt per ignem, flamma non nocet illis.

Atque hinc est, quod cum de alijs dixisset Dominus Isaia *cap. 32. Plangite super regione desiderabili, super vinea fertili, &c.* De monachis tamen Carmeli ait: *Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta.* *Isai. 32.*

Quod si quispiam dicat, qua ratione credi potest, vt grassante bello per totam illam Carmeli plagam, hostes, immunes relinquerent Monachos multos audiat Mich. *cap. 7.* dicentem: *Terra erit in desolationem propter habitatores suos, & propter fructum cogitationum eorum.* Mox tamen de ipsis monachis subdit: *Pasce Domine populum tuum in virga tua, id est, æquitatis, gregem hæreditatis tua, habitantes solos in saltu, in medio Carmeli, pascentur Basan, & Galaad iuxta dies antiquos.* Vbi ponderatione dignum est verbum illud: *Gregem tuum.* Nam Gregorius Nissenus de monachis illis, explicat illud Cantic. *Greges tui sicut oues tonsarum, qua ascendent de lauacro, quia naturali ouium colote quorum* *Greg. Niss.*

rum lanis induebantur, incedebant; & illud: *Habitantes solos in saltu, in medio Carmeli*: per solos significat Monachos, quia Monachus idem est, quod solus, vel vnus. Adde vltcrius ad explicandum loca in quibus docetur *Carmelum* fuisse desertum, & efficcatum, de persequutionibus Saracenorum intelligi posse. Etenim vt tradunt Trithemius de laudibus Carmelitarum *cap. 8.* Paulus Morigia de origine Religionum *lib. 1. cap. 30.* Carolus Tapia super authent. ingressi, verbo *Monasteria, cap. 17.* duplici via fuerunt Carmelitæ sæpius vexati: primo a *Chydroa* Rege Persarum circa Domini 614. qui cum caperet Syriam, etiam Hierusalem occupauit, & ferè omnes Monachos, quos in finibus illis inuenit, gladio percussit, præcipuè in deserto *Carmeli Iordanis*, & montis *Neroi*, inter quos fuit specialiter insignis martyr *S. Anastasius* Persa, de quo agitur officium die 23. Ianuarij, & cum illo turba multa Monachorum *Carmeli, Iordanis*, & montis *Neroi*. Licet autem *Heraclius* Imperator, postquam *Chydroam* deuicxit, quamplurima monasteria reparauerit circa annum tamen Domini 636. surrexit secunda Carmelitarum persequutio ab *Humar* Rege Arabiæ, & Mahometi discipulo, qui totam terram Sanctam, Syriam, Phœniciam, & Palæstinam suo Imperio subiugauit, quo tempore, (vt refert *S. Pater Cyrillus* Græcus Tertius Latinorum generalis in *epist. ad Abbatem Ioachim cap. 7. & 8.*) in *Carmelo* pauci Monachi remanserunt superstites, quia Rex *Humar* biliosa tabie in Carmelitas acerrime inuehebatur. Hæc oppressio durauit vsq; ad tempora *Caroli Magni* Rom. Imperatoris: tunc Saraceni ægrè ferentes, quod Carmelitæ illi, sicut eorum Sacerdotes & Satrapæ, vestibus albis induerentur, vi compulerunt illos, vt vel album amictum deponerent, vel è finibus eorum exules recederent, qui, ne antiquam *Elia*, & *Elisæi* hereditatem & successionem in illis amitterent, elegerunt vestes

Trithem.

Paul.

Morig.

Carol.

Tapia.

S. Cyrill.

vestes albas in variegatas mutare ad imitationem illius, quam *Elias* imit *Eliseo*. Duravit hæc habitus mutatio vsq; ad tempora *Honorij IV.* qui habitum violenter eis a Saracenis ablatum, continuò restituit. Illo calamitoso tempore maximos labores pertulit Carmelitana Religio, adeò vt omnes Carmeliticæ Religionis historiographi referant ab anno 636. vsque ad ann. 1290. gladio impiorum occubuisse Monachos *Carmeli* centum quadraginta millia Martyrum, de quibus non obscure loquitur *Nicolaus de Lyra* super *Apocalypsim c. 14.* vbi ait *Humar* Regem Arabiæ obtinuisse sibi Syriam, Cili-
 ciam, Africam, & Hispaniam, in quibus erant, quam plurima monasteria Monachorum, & Virgini-
 um, & ex eis 140. millia Martyrio affecisse; omnes autem istos Monachos & Virgines, sub *Elia* Patriarchæ disciplina vixisse, nullus potest ambigere, cum tunc non esset alius in Oriente Monachorum agnitus Pater, cui possent hi filij adscribi, prout sancti Patres frequenter docent. Circa annum autem Dom. 1126. *Calo Ioannes*, siue, *Con-
 nenus*, Græcorum Orientis impijssimus Imperator, vt refert *Otho Frisingensis lib. 7. cap. 28.* & *Hieronymus Romanus Augustinianus l. par. lib. 5. c. 10.* cepit Carmelitas, qui quasi semen Dei in *Carmelo* remanserant, ita affligere, vt cum contra Mauros inueheretur, nec voti compositus euasisset, in Religiosos Carmelitas, omnem suam euomit rabiem, quosdam flagellando, alios in exilium eijciendo, multos occidendo. Circa annum verò Domini 1200. tempore Sancti *Cyrilli III.* Prioris Generalis Latinorum, iterum fuit a Saracenis magna ex parte euerfa Carmelitana Religio in monte *Carmelo*. Dixi magna ex parte, & non funditus, quia circa annum Dom. 1500. *Baptista Mantuanus*, & alij auctores testantur, post annum 1500. in monte *Carmelo* perseuerasse adhuc aliquos Monachos Carmelitas, & tunc potest optimè verificari illud *Isaiæ*:

*Nicolaus
de Lyra.*

NOTA

*Calo Ioã.
Otho Fri-
singenfis.*

Mantuanus

*Isaias.**Eccl. 44.**Offic.**S. Maria
de monte
Carmel.*

Et ecce Carmelus desertus. Nihil ergo Propheta Dei aduersus hanc sacram Religionem somnauerunt, imò in omnes eius filios præclare mihi conuenire videntur verba illa Ecclesiastici 44. Hi sunt viri misericordia, quorum pietates non defuerunt, cum semine eorum permanent bona, hereditas sanctorum nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum, & filij eorum propter illos vsque in æternum manent semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur. Sanè Beata Virgo non dereliquit, sed speciali sua protectione eos mirificè fouit. Nam vt legitur in officio, à Sede Apostolica approbato SS. Virgini MARIÆ de monte Carmelo, lectione 5. Cum etiam in Europa Ordo hic esset ignotus, & ob id apud Honorium III. non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio noctu purissima Virgo MARIA, & nequæ iussit, vt institutum, & homines benignè cõpeteretur. Ex quibus clarè innotescit, quam sollicitam curam Beatissima Virgo semper gesserit de augmento, & conseruatione huius sacre Religionis.

CAPVT XI.

Probatur B. Ioannem Baptistam huius Eliani instituti verum fuisse professorem.

VNdecimò nonnullos audio irridere, Carmelitanum Ordinem gloriari, quod D. Ioannem Baptistam inter professores Eliani instituti, & monasticæ illius disciplinæ connumeret. Putant enim Ioannem minimè fuisse Monachum, sed hos irrisores merito irrideo ego, cum et sanctis Patribus apertè colligatur, D. Ioannem Baptistam fuisse Monachum, & Monachum Carmelitanum; sanè quod Monachus fuerit, expressè restatur D. Hieronymus ad Eustochium de seruanda continentate, Chrysostomus Hom. 1. in Marcum, S. Bernardus in sermone de excellentia Ioannis Baptistæ.

D. Hiero.